

Hjem var et Missionshus. Derfor mener jeg, at det nytter ikke, at man giver sig til at oprette den Slags Hjem for Søfolk.

Den højtærede Justitsminister udtalte, at han staaer bagved Politiet, naar det optræder kraftigt. . . (*Justitsministeren (Rytter)*): Ja, i disse Forhold. Javel, i disse Forhold; altsaa naar blot Politiet optræder kraftigt og skrider ind, staaer den højtærede Justitsminister bagved. Jeg mener nu, at det dog ikke er alle Forhold, man skal have Politiet blandet ind i. Jeg er ikke saa begejstret for, at Politiet skal tilkaldes ved enhver Lejlighed. Jeg har i mit lange kommunalpolitiske Liv gjort den Erfaring, at dette i mangfoldige Tilfælde er uheldigt. Naar f. Eks. de Kvinder, der her er Tale om, de, som driver Utugt og forsørger deres Alfonsoer, bliver taget af Politiet, faar de efter at have udstaaet deres Straf Tilhold om at skulle møde paa Politikammeret visse Dage om Ugen eller hver 14de Dag. Naar nu en saadan ung Pige, der er kommet ud i dette Uføre, søger at vende tilbage til Samfundet og har paa taget sig nyttigt Arbejde, generer Politiet sig ikke for at kalde hende op som mødepligtig paa Politikammeret, og naar en saadan ung Pige er kommet i Plads og maaske er kommet ind under gode Forhold, kommer Politiet og henter hende, naar hun ikke af sig selv giver Møde, maaske fordi hun mener, at nu er hun jo vendt tilbage til samfundsnyttigt Arbejde. Det er frygteligt, naar en saadan ung Pige bliver kaldt op til Politiet fra sin Plads og maaske risikerer at blive anholdt. Den Pige, som det sker med, gaar uvægerlig til Bunds igen. Naar Politiet har den Magt, saa siger jeg, at den Magt ønsker jeg ikke skal udvides, og jeg haaber, at den højtærede Justitsminister heller ikke billiger sligt.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg lige overfor det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen sige, at det var maaske rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at det kun var Aarstallet, han var uvis om, men det, jeg mest sigtede til, var det ærede Medlems Udtalelse: „men det var ogsaa et Missionshjem“. Det var de Ord, jeg syntes, man ikke kan sige saadan, idet man derved kaster en Skygge paa alle den Slags Hjem, uagtet det dog kun var noget, der skete i det enkelte Tilfælde her.

Maa jeg yderligere sige til det ærede Medlem, at naar jeg sagde, at Politiet, naar blot det optraadte kraftigt, vilde have mig bag sig, saa mente jeg selvfølgelig, at det ogsaa skal optræde retfærdigt. (*F. K. Madsen*): Det nævnte den højtærede Minister

ikke). Nej, men det gaar jeg ud fra som en Selvfølge. Hvis Politiet f. Eks. bryder ind her i Rigsdagen og optræder med Stokkene her, har Politiet selvfølgelig ikke mig bag sig. Jeg mener kun, at jeg staaer bag Politiet, naar det optræder kraftigt og tillige retfærdigt. I øvrigt sagde det ærede Medlem noget, som jeg fuld ud kan slutte mig til, nemlig at han ikke holder af, at Politiet blander sig ind ved enhver Lejlighed. Men det er den nuværende Lov, der giver Anledning dertil, idet det skal undersøges, om en Beværter har skænket til en beruset Person eller ikke. Det vilde medføre en frygtelig Indgriben hele Tiden. Lovforslaget her siger: Lad os faa gode Mennesker ned i disse Beværtninger, Kellere, som vi har Tillid til, saa behøver man ikke i den Grad at gribe ind som hidtil. Jeg haaber netop, at den her foreslaaede Lov skal komme til at virke saaledes, at Politiet ikke behøver at vise sig saa ofte som hidtil i disse Beværtninger, fordi man faar Folk ned i dem, der netop vil holde god Orden. Jeg har netop været ked af den tidligere Lovgivning, hvor det var Forudsætningen, at Politiet skulde møde i hver eneste Beværtning og efterhaanden konstatere Forholdet.

Jeg vil endnu sige, at hvis Politiet optræder — vel at mærke selvfølgelig retfærdigt —, ved det nu, at det har et Rygstød hos det samlede Ministerium og ikke blot det, men efter hvad der er udtalt her i Dag fra alle Partiers Side, kan jeg sige, hos den samlede danske Befolkning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Der var en egen bittersød Elskværdighed over det ærede Medlem Hr. Heilesen, da han talte om, „at jeg ynder at optræde som specielt sagkyndig paa dette Omraade“. Jeg vil bede det ærede Medlem tilgive mig, at jeg trods det, at jeg ikke er Afholdsmand og ikke Forbudsfanatiker, dog tillader mig at have nogen Interesse for disse Forhold og ønsker at medvirke til en god Ordning af dem, hvis det ærede Medlem altsaa tillader det. Jeg sagde, at det var vanskeligt at anvende Beværterloven. Nu siger det ærede Medlem, at den er god nok, naar blot den bliver brugt, og han henviser til det ærede Medlem Hr. Kirk, der har brugt den oppe i Aalborg. Dertil vil jeg sige, at Aalborg er ikke lig København. Det er betydelig lettere at ramme en Beværter i en lille By, hvor Politimesteren er kendt